

מ"ת (ירושלים) 4216-11-17 - מדינת ישראל נ' עבד אל סלאם איברהים

מ"ת (ירושלים) 4216-11-17 - מדינת ישראל נ' עבד אל סלאם איברהים שלום ירושלים
מ"ת (ירושלים) 4216-11-17
מדינת ישראל

נגד

עבד אל סלאם איברהים (עציר)

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[11.11.2017]

כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים. המשיב חלק על הראיות לכאורה, הצדדים טענו בעניין זה, ותיק החקירה הועבר לעיוני.

לאחר בחינת חומר הראיות אשר בתיק הגעתי למסקנה כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב ואולם קיים כרסום בראיות כפי שאבהיר.

המשיב הואשם בנהיגה ברכב בעת היותו בזמן פסילה מלקבל רשיון נהיגה ובהיותו בלתי מורשה לנהיגה. השאלה שבמחלוקת הינה האם המשיב נהג ברכב או שמא אחר נהג.

מדוחות הפעולה של השוטרים חזן מור ומפקח טל בן קיקי עולה כי הבחינו ברכב בהיותו בנסיעה והבחינו כי המשיב נוהג ברכב ולאחר מכן עוצר את רכבו. השוטר מור מציין כי המשיב מוכר לו מעבודתו והקצין בן קיקי מציין כי פעילותם במקום היתה מכוונת כנגד המשיב וזאת בעקבות מידע.

טוען הסנגור כי בדוחות הפעולה נרשם כי שעת הארוע היא 18.05 שעה שהינה כעת שעת חשכה ולפיכך קיים ספק רב באשר לזיהוי. עוד טוען הסנגור כי אילו השוטרים נסעו מאחורי המשיב אזי לא יכלו לראות ולזהות אותו ואילו נסעו מולו " אז היו צריכים לעצור אותו כשהרכב מונע והוא בתוך הרכב ". הסנגור אף מפנה לעובדה כי ברכב דלקו פנסי ערפל. אכן צודק הסנגור בטענתו כי שעת הארוע הרשומה בדוחות הפעולה הינה 18.05 ואולם מנגד השוטר מור מציין כי הארוע היה בשעה 16.30, הקצין בן קיקי מציין כי הארוע היה ב" אור יום מלא ", והמשיב נחקר אודות ארוע ונשאל אודות ארוע בשעה 16.50 ולא טען כי מדובר בשעה מאוחרת יותר. ואולם מעבר לאמור לעיל אף אם אקבל את טענת הסנגור בדבר ספק בזיהוי של המשיב, עוצמת הטענה מצטמצמת לנוכח גירסתו של המשיב בחקירתו. המשיב מוסר כי הגיע עם הרכב, כנוסע, למקום, כאשר אדם אחר נהג ברכב, הנהג החנה את הרכב והלך לביתו, ואילו המשיב עבר למושב הנהג כדי להוציא משהו מהרכב. לדברי המשיב מעת עצירת הרכב ועד שהשוטרים הגיעו לרכב עברו 7-10 דקות. אף אם אקבל כאמור לעיל את הטענה בדבר קושי בזיהוי המשיב בעת הנהיגה ברכב, זיהוי הרכב כרכב אשר נע בדרך הינו ברמת וודאות גבוהה יותר והשוטרים מתארים כי ראו בקשר עין רצוף את נסיעת הרכב עד לעצירתו ואז ראו את המשיב יוצא מהרכב. אם המשיב היה טוען כי זה עתה עזב נהג הרכב את המקום ואילו השוטרים היו רואים אדם נוסף עוזב את המקום היתה מקום לתת יותר משקל לטענת המשיב ואולם שילוב הנתונים אשר מוסרים השוטרים יחד עם גירסת המשיב בהודעתו מפחית במידה רבה את עוצמת טענת הסנגור.

עוד טוען הסנגור כי אי המצאות מפתחות הרכב במקום תומך בגירסת המשיב. בעניין זה יש ממש בטענה. המשיב נשאל בחקירה האם מסר המפתחות לבחורה שהיתה במקום ועזבה את המקום בעת הגעת השוטרים, ואולם המשיב הכחיש את עצם המצאות הבחורה במקום. אמנם ההכחשה תמוהה כשלעצמה, לנוכח העובדה כי השוטרים מציינים מפורשות כי ראו את המשיב, בעת היותו מחוץ לרכב, משוחח עם בחורה, ואולם בין אם היתה בחורה במקום בין אם לאו, העובדה שלא נמצאו מפתחות במקום מכרסמת במידת מה בראיות התביעה. מנגד, בית המשפט גם ער לתנאים בהם פעלו השוטרים במקום. אין חולק כי במקום היתה סוכת אבלים, ומדוחות הפעולה עולה כי "התחילה התקהלות של מקומים רבים אשר נמצאו שם בישיבת אבל וביקשו כי נשחרר אותו עקב האבל " וכן בשל כך "עלתה אפשרות הברחתו על ידם".

לפיכך יש לקבוע כי ישנן ראיות לכאורה כנגד המשיב ואולם קיים כרסום במידת מה בראיות אלו. החלטה בבקשה ובשאלת חלופת מעצר תינתן לאחר המשך הדיון בבקשה הקבוע ליום 12.11.17. ניתנה היום, כ"ב חשוון תשע"ח, 11 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.